

Zand en Stenen

Rob van Uden

Inleiding

Zand en Stenen is een liturgisch project voor de veertigdagentijd en pasen.

Tijdens deze zondagen wordt een symbolische schikking opgebouwd. De elementen van de schikking zijn ontleend aan de lezingen en/of aan de liturgische teksten van de betreffende zondag.

De voorganger kan de kerkgangers attenderen op de symbolische schikking en sprekend over de gebruikte symbolen de thematiek van de zondag inleiden.

Wanneer de voorganger heel kort de lezingen aanduidt, kan hij afsluiten met het bijpassende gedicht. Er kan echter ook voor gekozen worden om het gedicht een plaats in de preek te geven, of juist aan het eind van de viering. Het is echter goed om duidelijk te maken dat het gedicht en de symbolische schikking bij elkaar horen.

Bij elke zondag is een gedicht geschreven dat bij de opening van de viering kan worden gelezen.

De symbolische schikking

Een symbolische schikking zal doorgaans relatief klein zijn in een grote kerkruimte. Het is daarom goed te letten op de zichtbaarheid van de schikking. Het is ook goed om de nieuwsgierigheid van

de kerkgangers te prikkelen en hen uit te nodigen dichterbij te komen.

Zondag 1:

Die schikking begint dus met een flink plateau, waarop zand wordt uitgestrooid.

Op het zand worden enkele ruwe, scherpe stenen gelegd.

Dat kunnen natuurstenen zijn, maar de maker kan daarin naar eigen inzicht werken.

Zondag 2:

Op het zand wordt een kaars geplaatst.

Natuurlijk mag een standaard gebruikt worden, maar leg de nadruk op de kaars. Het is goed om hier reeds rekening te houden met de vierde zondag. Dan zal er een kruis voor de kaars geplaatst worden. De kaars moet groter zijn en ruim boven het kruis uitkomen.

Zondag 3:

In contrast met de scherpe stenen worden op de derde zondag stevige brokken brood in de schikking gelegd.

Zondag 4:

De liturgische kleur van de 4de zondag, zondag Laetare, is roze.

Het is mooi om aan weerszijde van de kaars een heel smal vaasje te zetten waarin takken met roze bloesem. Wellicht moet deze bloesem in het verloop vervangen worden door verse takken. Wanneer de bloesem wordt vervangen door groene blaadjes is dit een natuurlijk mooi.

Zondag 5:

Voor de kaars komt een kruis van twee kleine uitbottende takken. Het kan mooi zijn om de takken aan elkaar te binden met rode wol, of met touw. Het kruis mag aan de kaars vastgemaakt worden, waardoor op allerlei manieren lijden en verrijzenis met elkaar worden verbonden.

Zondag 6:

Op het zand, tussen het brood en de stenen, wordt de spotprent van de gekruisigde met zijn ezelskop gelegd. De spotprent komt daarmee aan de voeten van het kruis te liggen en brengt op een eigentijdse manier de overvloedige spot die in de lezingen aanwezig is in beeld.

Op Goede Vrijdag wordt er zaad van de tuinkers gestrooid op het zand en op de spotprent gestrooid. Op de vrijdag natuurlijk ook meteen watergeven en zorgen dat het nat blijft.

Pasen

Tijdens de Paaswake en op Paaszondag zal de tuinkers op het zand van de woestijn en op de spotprent ontkiemd zijn, een klein Paastuintje. Een symbool van het nieuwe leven.

De gedichten

De zeven gedichten van Rob van Uden zijn geschreven in samenhang met de symbolische schikking en in samenhang met de lezingen van deze periode. De gedichten werden geschreven ná de aanslagen in Parijs van 7 januari 2015. In de gedichten zijn verwijzingen naar deze aanslagen, naar de reacties in Parijs en elders, naar de spotprenten.

De gedichten werden voor het eerst voorgedragen in de Bibliotheek van Breda op de Dag van de Poëzie, 29 januari 2015.

Eind februari verschijnen de gedichten in het digitale tijdschrift [Brabant Cultureel](#), Tijdschrift voor Kunst, Cultuur en Literatuur.

Over de voorpagina

Een van de oudste gevonden religieuze spotprenten met het bijschrift

“ Alexamenos vereert zijn God”.

Meer informatie over deze vondst is te vinden op de site van [Leonard Victor Rutgers](#), religie historicus en archeoloog.

Eerste Zondag:

Zand en scherpe stenen

Schoten in de straat,
een man, gewond,
een gijzeling, vuurgevecht,
politie op de been, een roep,
met alle geweld respect.

Deze stad, vandaag, is zand,
verschraald, verdord. Een vlakte,
woestijn van asfalt
waar wilde beesten leven,
de ene mens
een hel voor de ander.

Nee, niet deze vlakte met zand,
scherpe stenen die verwonden,
het leven verbannen,

maar een kind dat deze woestijn,
deze wereld binnen gaat
om liefde te zijn,
vrede.

1^e Zondag:

Marcus 1, 12 – 15¹

[12] Meteen daarna dreef de Geest hem de woestijn in. [13] Veertig dagen bleef hij in de woestijn, waar hij door Satan op de proef werd gesteld. Hij leefde er te midden van de wilde dieren, en engelen zorgden voor hem. [14] Nadat Johannes gevangen was genomen, ging Jezus naar Galilea, waar hij Gods goede nieuws verkondigde. [15] Dit was wat hij zei: 'De tijd is aangebroken, het koninkrijk van God is nabij: kom tot inkeer en hecht geloof aan dit goede nieuws.'

¹ De bijbelteksten in deze uitgave zijn overgenomen uit de NBV, uitgave NBG/KBS 2004

2^e Zondag:

Kaars

In de straten van Parijs
lopen, schreeuwen mensen,
dragen potloden, penselen:
"Je suis Charlie!"
Wij eisen!

In de straten van Karachi,
lopen, schreeuwen mensen,
wappert de Franse vlag
en gaat in vlammen op.
"Respect voor de profeet."
Wij eisen!

Wat als ze
de straten verlaten
de berg beklimmen,
een kaars aansteken,
fakkel hoog, baken van licht,
stralende vrede?

2^e Zondag:

Marcus 9, 2 - 10

[2] Zes dagen later nam Jezus Petrus, Jakobus en Johannes met zich mee een hoge berg op, waar ze helemaal alleen waren. Voor hun ogen veranderde hij van gedaante, [3] zijn kleren gingen helder wit glanzen, zo wit als geen enkele wolwasser op aarde voor elkaar zou kunnen krijgen. [4] Toen verscheen Elia aan hen, samen met Mozes, en ze spraken met Jezus. [5] Petrus nam het woord en zei tegen Jezus: 'Rabbi, het is goed dat wij hier zijn; laten we drie tenten opslaan, een voor u, een voor Mozes en een voor Elia.' [6] Hij wist niet goed wat hij moest zeggen, want ze waren door schrik overweldigd. [7] Toen viel de schaduw van een wolk over hen, en uit de wolk klonk een stem: 'Dit is mijn geliefde Zoon, luister naar hem!' [8] Ze keken om zich heen en zagen opeens niemand meer, behalve Jezus, die nog bij hen stond.

[9] Toen ze de berg afdaalden, zei hij tegen hen dat ze aan niemand mochten vertellen wat ze hadden gezien voordat de Mensenzoon uit de dood zou zijn opgestaan. [10] Ze namen zijn woorden ter harte, maar vroegen zich onder elkaar wel af wat hij bedoelde met deze opstanding uit de dood.

3e Zondag:

Gebroken brood

Is het de wet
van spotprenten
op krantenpapier gedrukt,
van graffiti, kreten,
op muren gespoten,
van tien geboden
in stenen gegrift?

Is het de wet
van gooien met bakstenen,
een moskee vernielen,
en dan wegrennen,
héél hard wegrennen?

Is het de wet
van brandstichten
een synagoge
bekladden met hakenkruizen
en enkele vuile woorden?

Of is het de man
die zei de tempel, zijn eigen
lichaam, af te breken,
brood te worden,
wet van liefde
in het hart gegrift?

3e Zondag:

Exodus 20, 1 – 17

[1] Toen sprak God deze woorden:

[2] 'Ik ben de HEER, uw God, die u uit Egypte, uit de slavernij, heeft bevrijd.

[3] Vereer naast mij geen andere goden.

[4] Maak geen godenbeelden, geen enkele afbeelding van iets dat in de hemel hier boven is of van iets beneden op de aarde of in het water onder de aarde. [5] Kniel voor zulke beelden niet neer, vereer ze niet, want ik, de HEER, uw God, duldt geen andere goden naast mij. Voor de schuld van de ouders laat ik de kinderen boeten, en ook het derde geslacht en het vierde, wanneer ze mij haten; [6] maar als ze mij liefhebben en doen wat ik gebied, bewijs ik hun mijn liefde tot in het duizendste geslacht.

[7] Misbruik de naam van de HEER, uw God, niet, want wie zijn naam misbruikt laat hij niet vrijuit gaan.

[8] Houd de sabbat in ere, het is een heilige dag. [9] Zes dagen lang kunt u werken en al uw arbeid verrichten, [10] maar de zevende dag is een rustdag, die gewijd is aan de HEER, uw God; dan mag u niet werken. Dat geldt voor u, voor uw zonen en dochters, voor uw slaven en slavinnen, voor uw vee, en ook voor vreemdelingen die bij u in de stad wonen. [11] Want in zes dagen heeft de HEER de hemel en de aarde gemaakt, en de zee met alles wat er leeft, en op de zevende dag rustte hij. Daarom heeft de HEER de sabbat gezegend en heilig verklaard.

[12] Toon eerbied voor uw vader en uw moeder. Dan wordt u gezegend met een lang leven in het land dat de HEER, uw God, u geven zal.

[13] Pleeg geen moord.

[14] Pleeg geen overspel.

[15] Steel niet.

[16] Leg over een ander geen vals getuigenis af.

[17] Zet uw zinnen niet op het huis van een ander, en evenmin op zijn vrouw, op zijn slaaf, zijn slavin, zijn rund of zijn ezel, of wat hem ook maar toebehoort.'

Johannes 2, 13 - 25

[13] Kort voor Pesach, het Joodse paasfeest, reisde Jezus naar Jeruzalem. [14] Daar trof hij op het tempelplein de handelaars in runderen, schapen en duiven aan, en de geldwisselaars die daar altijd zaten. [15] Hij maakte een zweep van touw en joeg ze allemaal de tempel uit, met hun schapen en runderen. Hij smeedt het geld van de wisselaars op de grond, gooide hun tafels omver [16] en riep tegen de duivenverkopers: 'Weg ermee! Jullie maken een markt van het huis van mijn Vader!' [17] Zijn leerlingen dachten aan wat er geschreven staat: 'De hartstocht voor uw huis zal mij verteren.' [18] Maar de Joden vroegen: 'Met welk teken kunt u bewijzen dat u dit mag doen?' [19] Jezus antwoordde hun: 'Breek deze tempel maar af, en ik zal hem in drie dagen weer opbouwen.' [20] 'Zesenzeventig jaar heeft de bouw van deze tempel geduurd,' zeiden de Joden, 'en u wilt hem in drie dagen weer opbouwen?'' [21] Maar hij sprak over de tempel van zijn lichaam. [22] Na zijn opstanding uit de dood herinnerden zijn leerlingen zich dat hij dit gezegd had, en zij geloofden de Schrift en alles wat Jezus gezegd had. [23] Toen Jezus op Pesach in Jeruzalem was, kwamen veel mensen tot geloof in zijn naam, omdat ze de wondertekenen zagen die hij deed. [24] Maar Jezus had geen vertrouwen in hen, omdat hij hen allemaal kende, [25] en niemand hoefde hem iets over de mens te vertellen, want hij wist zelf wat er in een mens omgaat.

4^e Zondag:

Roze bloesem

Puzzelstukjes wereld genieten van brood,
nemen een bad, gaan naar bed,
werken, drinken, dansen
op een discovloer, voelen zich vrij.

Er zijn er die tobben in rafels,
scheuren van de dag.
Tweedehands voelen,
broodzak weggeworpen,
gaan werd kruipen,
een tak afgerukt.

Andere drinken
in enkele maanden tijd, liters haat,
laden hun koffers, hun wapen,
gooien de puzzel van tafel.

Nog andere puzzelstukjes
verbergen zich onder het vloerkleed,
onder een kast, achter rook,
sigaretten, trillende handen.
Liefst, ik wil liefst
niet langer puzzelstukje zijn.

Wie kan mijn wereld leggen,
aanraken met handen
roze bloesem,
wie graaft de waarheid op,
heeft mijn wereld lief?

4^e Zondag:

Openingszang:

Jesaja 66,10: Laat allen die Jeruzalem liefhebben zich met haar verheugen en juichen om haar, laat allen die om haar treuren nu samen met haar jubelen.

2 Kronieken 36, 14 - 16.19 - 23

[14] Ook de leiders van de priesters en het volk verzaakten voortdurend hun plichten, gaven zich over aan de verfoeilijke praktijken van andere volken en bezoedelden de tempel die de HEER in Jeruzalem geheiligd had. [15] De HEER, de God van hun voorouders, waarschuwde hen bij monde van zijn boden, die hij telkens opnieuw naar hen toe zond omdat hij zijn volk en zijn woning voor de ondergang wilde behoeden. [16] Maar zij lachten Gods boden uit, minachtten zijn woorden en dreven de spot met zijn profeten, totdat de toorn van de HEER tegen zijn volk zo hoog oplaaide dat niets hen meer kon helpen. [17] Toen stuurde hij de koning van de Chaldeeën op hen af, die hun uitgelezen mannen ombracht in hun heilige tempel. Niemand werd gespaard; jonge mannen en vrouwen, oude mensen en ook hoogbejaarden werden aan de koning uitgeleverd. [18] En alle voorwerpen uit de tempel van God, de grote zowel als de kleine, liet hij naar Babel overbrengen, evenals de schatten uit de tempel en de kostbaarheden van de koning en zijn raadsheren. [19] Ze staken de tempel van God in brand en haalden de stadsmuur van Jeruzalem neer. Ook alle paleizen werden in brand gestoken en gingen met kostbaarheden en al in vlammen op. [20] De mensen die aan het zwaard ontkomen waren, werden als ballingen naar Babylonië meegevoerd, waar ze de koning en zijn nakomelingen als slaven dienden totdat het rijk in handen viel van Perzië. [21] Zo ging in vervulling wat de HEER bij monde van

Jeremia had voorzien. Zeventig jaar bleef het land braak liggen en had het rust, totdat alle niet in acht genomen sabbatsjaren vergoed waren. [22] In het eerste regeringsjaar van Cyrus, de koning van Perzië, ging in vervulling wat de HEER Jeremia had laten aankondigen. Hij zette de koning ertoe aan om in zijn hele koninkrijk mondeling en ook schriftelijk het volgende besluit bekend te laten maken:

[23] 'Dit zegt Cyrus, de koning van Perzië: Alle koninkrijken van de aarde heeft de HEER, de God van de hemel, mij gegeven. Hij heeft mij opgedragen om voor hem een tempel te bouwen in Jeruzalem, een stad in Juda. Laten al diegenen onder u die tot zijn volk behoren, zich verzekerd weten van de hulp van de HEER, hun God, en daarheen gaan.'

Johannes 3, 14 - 21

[14] De Mensenzoon moet hoog verheven worden, zoals Mozes in de woestijn de slang omhooggeheven heeft, [15] opdat iedereen die gelooft, in hem eeuwig leven heeft. [16] Want God had de wereld zo lief dat hij zijn enige Zoon heeft gegeven, opdat iedereen die in hem gelooft niet verloren gaat, maar eeuwig leven heeft. [17] God heeft zijn Zoon niet naar de wereld gestuurd om een oordeel over haar te vellen, maar om de wereld door hem te redden. [18] Over wie in hem gelooft wordt geen oordeel uitgesproken, maar wie niet in hem gelooft is al veroordeeld, omdat hij niet wilde geloven in de naam van Gods enige Zoon. [19] Dit is het oordeel: het licht kwam in de wereld en de mensen hielden meer van de duisternis dan van het licht, want hun daden waren slecht. [20] Wie kwaad doet, haat het licht; hij schuwt het licht omdat anders zijn daden bekend worden. [21] Maar wie oprecht handelt zoekt het licht op, zodat zichtbaar wordt dat God werkzaam is in alles wat hij doet.'

5^e Zondag:

Uitbottende takken

Zal het klinken als een straaljager
die bommen afwerpt?
Als een explosie, schreeuw en schoten,
politie die gijzelaars bevrijden wil?

Zal het een stem zijn
die klinkt als de donder?
Als stemmen uit de goot:
God is groter?

Hoe klinkt een stem
groter dan alle stemmen samen,
hoeveel decibellen een hart
groter dan ons hart?

Ik zie enkel zwijgen,
twee uitbottende takken,
samen een klein kruis
en ergens daarachter,
een kaars, een vlam.

5^e Zondag:

Jeremia 31, 31 - 34

[31] De dag zal komen – spreekt de HEER – dat ik met het volk van Israël en het volk van Juda een nieuw verbond sluit, [32] een ander verbond dan ik met hun voorouders sloot toen ik hen bij de hand nam om hen uit Egypte weg te leiden. Zij hebben dat verbond verbroken, hoewel ze mij toebehoorden – spreekt de HEER. [33] Maar dit is het verbond dat ik in de toekomst met Israël zal sluiten – spreekt de HEER: Ik zal mijn wet in hun binnenste leggen en hem in hun hart schrijven. Dan zal ik hun God zijn en zij mijn volk. [34] Men zal elkaar niet meer hoeven te onderwijzen met de woorden: “Leer de HEER kennen,” want iedereen, van groot tot klein, kent mij dan al – spreekt de HEER. Ik zal hun zonden vergeven en nooit meer denken aan wat ze hebben misdaan.

Johannes 12, 20 - 33

[20] Nu was er ook een aantal Grieken naar het feest gekomen om God te aanbidden. [21] Zij gingen naar Filippus uit Betsaida in Galilea, en vroegen hem of ze Jezus konden ontmoeten. [22] Filippus ging dat tegen Andreas zeggen en samen gingen ze naar Jezus. [23] Jezus zei: ‘De tijd is gekomen dat de Mensenzoon tot majesteit wordt verheven. [24] Waarachtig, ik verzeker u: als een graankorrel niet in de aarde valt en sterft, blijft het één graankorrel, maar wanneer hij sterft draagt hij veel vrucht. [25] Wie zijn leven liefheeft verliest het, maar wie in deze wereld zijn leven haat, behoudt het voor het eeuwige leven. [26] Wie mij dient moet mij volgen: waar ik ben zal ook mijn dienaar zijn, en wie mij dient zal door de Vader geëerd worden.

[27] Nu ben ik doodsbang. Wat moet ik zeggen? Vader, laat dit ogenblik aan mij voorbijgaan? Maar hiervoor ben ik juist gekomen. [28] Laat nu zien hoe groot uw naam is, Vader.’ Toen klonk er een stem uit de hemel: ‘Ik heb mijn grootheid getoond en ik zal mijn grootheid weer tonen.’ [29] De mensen die daar stonden en dit hoorden, zeiden: ‘Een donderslag!’ Maar er waren er ook die zeiden dat het een engel was die tegen hem gesproken had. [30] Jezus zei: ‘Die stem heeft niet voor mij gesproken, maar voor u. [31] Nu wordt het oordeel over deze wereld geveld, nu zal de heerser van deze wereld uitgebannen worden. [32] Wanneer ik van de aarde omhooggeheven word, zal ik iedereen naar mij toe halen.’ [33] Daarmee bedoelde hij de wijze waarop hij zou sterven.

Palmzondag:

Spotprent

Iemand wendt zich af,
bekijkt de uitverkoop.
Een ander roept: "Ga terug
naar het land van je vader!"
Een meute honden, geschreven,
op mij los gelaten.
Ik wend me niet af,
wend mijn gezicht niet af.

Naakt getekend,
ontdaan van waardigheid,
gegeseld met spotprenten,
een ezel aan het kruis.
Ik wend me niet af,
wend mijn gezicht niet af.

Ik ben geen mens meer.
Mijn naam
met nieuws van gisteren
tussen het afval op straat.
Ik verzet me niet,
wend me niet af,
wend mijn gezicht niet af.

Palmzondag:

Jesaja 50, 4 - 7

[4] God, de HEER, gaf mij een vaardige tong, waarmee ik de moedeloze kan opbeuren. [5] Elke ochtend wekt hij mijn oor, zodat het toegerust is om aandachtig te horen. God, de HEER, heeft mijn oren geopend en ik heb geen verzet geboden, ik ben niet teruggedeinsd. [6] Ik heb mijn rug blootgesteld aan mijn folteraars, wie mij de baard uittrokken, bood ik mijn wangen aan. Ik heb mijn gezicht niet verborgen toen ze mij beschimpten en bespuwden.

[7] God, de HEER, zal mij helpen, daarom word ik niet gekwetst en is mijn gezicht zo onbewogen als een rots, want ik weet dat ik niet beschaamd zal staan.

Filippenzen 2, 6 – 11

[6] Hij die de gestalte van God had, hield zijn gelijkheid aan God niet vast, [7] maar deed er afstand van. Hij nam de gestalte aan van een slaaf en werd gelijk aan een mens. [8] En als mens verschenen, heeft hij zich vernederd en werd gehoorzaam tot in de dood – de dood aan het kruis. [9] Daarom heeft God hem hoog verheven en hem de naam geschonken die elke naam te boven gaat, [10] opdat in de naam van Jezus elke knie zich zal buigen, in de hemel, op de aarde en onder de aarde, [11] en elke tong zal belijden: 'Jezus Christus is Heer,' tot eer van God, de Vader.

Psalm 22

[7] Maar ik ben een worm en geen mens, door iedereen versmaad, bij het volk veracht.

Allen die mij zien, bespotten mij, ze schudden meewarig het hoofd:

[17] Honden staan om mij heen, een woeste bende sluit mij in, zij hebben mijn handen en voeten doorboord.

[18] Ik kan al mijn beenderen tellen. Zij kijken vol leedvermaak toe.

[19] verdelen mijn kleren onder elkaar en werpen het lot om mijn mantel.

Pasen:

Het zaad van de tuinkers

Zó zwart de nacht,
toch weet ik
het eerste licht.

Steen
van schuld en schaamte,
weggerold, gebroken.

Je lijkt verdwenen,
de tuin verlaten,
de beproeving van
het zaad stervend
in het zand.

Ergens, voorbij
het wapen, geladen,
jouw naam, ontheilgd,

ontkiemt
het gestorven zaad,
groeit de tuinkers,
kome, kome,
kome jouw rijk.

Pasen:

Johannes 20, 1 – 18

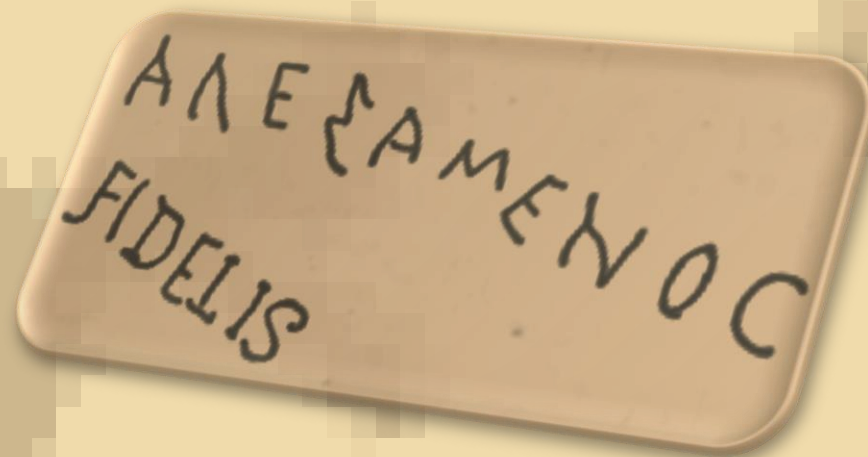
[1] Vroeg op de eerste dag van de week, toen het nog donker was, kwam Maria uit Magdala bij het graf. Ze zag dat de steen van de opening van het graf was weggehaald. [2] Ze liep snel terug naar Simon Petrus en de andere leerling, van wie Jezus veel hield, en zei: 'Ze hebben de Heer uit het graf weggehaald en we weten niet waar ze hem nu neergelegd hebben.' [3] Petrus en de andere leerling gingen op weg naar het graf. [4] Ze liepen beiden snel, maar de andere leerling rende vooruit, sneller dan Petrus, en kwam als eerste bij het graf. [5] Hij boog zich voorover en zag de linnen doeken liggen, maar hij ging niet naar binnen. [6] Even later kwam Simon Petrus en hij ging het graf wel in. Ook hij zag de linnen doeken, [7] en hij zag dat de doek die Jezus' gezicht bedekt had niet bij de andere doeken lag, maar apart opgerold op een andere plek. [8] Toen ging ook de andere leerling, die het eerst bij het graf gekomen was, het graf in. Hij zag het en geloofde. [9] Want ze hadden uit de Schrift nog niet begrepen dat hij uit de dood moest opstaan. [10] De leerlingen gingen terug naar huis.

[11] Maria stond nog bij het graf en huilde. Huilend boog ze zich naar het graf [12] en daar zag ze twee engelen in witte kleren zitten, een bij het hoofdeind en een bij het voeteneind van de plek waar het lichaam van Jezus had gelegen. [13] 'Waarom huil je?' vroegen ze haar. Ze zei: 'Ze hebben mijn Heer weggehaald en ik weet niet waar ze hem naartoe gebracht hebben.' [14] Na deze woorden keek ze om en zag ze Jezus staan, maar ze wist niet dat het Jezus was.

[15] 'Waarom huil je?' vroeg Jezus. 'Wie zoek je?' Maria dacht dat het de tuinman was en zei: 'Als u hem hebt weggehaald, vertel me dan waar u hem hebt neergelegd, dan kan ik hem meenemen.' [16] Jezus zei tegen haar: 'Maria!' Ze draaide zich om en zei: 'Rabboeni!' (Dat betekent 'meester'.) [17] 'Houd me niet vast,' zei Jezus. 'Ik ben nog niet opgestegen naar de Vader. Ga naar mijn broeders en zusters en zeg tegen hen dat ik opstijg naar mijn Vader, die ook jullie Vader is, naar mijn God, die ook jullie God is.' [18] Maria uit Magdala ging naar de leerlingen en zei tegen hen: 'Ik heb de Heer gezien!' En ze vertelde alles wat hij tegen haar gezegd had.

Onze Vader

Onze Vader, die in de Hemel zijt,
Uw Naam worde geheiligd,
Uw Rijk kome,
Uw Wil geschiede, op aarde zoals in de Hemel.
Geef ons heden ons dagelijks brood
en vergeef ons onze schulden,
zoals ook wij vergeven aan onze schuldenaren
en breng ons niet in beproeving
maar verlos ons van het kwade.
Amen.

Iets verderop vond men ook de reactie op de spotprent.
Het in de muur gekraste commentaar luidde:

“Alexamenos blijft trouw”

Uitgave verzorgd door de
Katholieke Vereniging voor Oecumene
info@oecumene.nl

